

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 764: Chỉ Cần Chính Người Đó Trước Sau Không Trái Nghịch, Đảm Đương Gánh Vác, Quyết Định Sẽ Đắc Vô Thượng Bồ-Đề

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 064)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chỉ cần chính người đó trước sau không trái nghịch, đảm đương gánh vác, quyết định sẽ đắc Vô thượng Bồ-đề.】

Câu nói sau cùng này, tuy là lời khích lệ, nhưng không phải là lời nói tùy tiện, mà cũng là lời chân thật. Chúng ta có duyên phận đọc được “Kinh Kim Cang”, có duyên phận nghe được “Kinh Kim Cang”, thì cũng không khác gì lời đã giảng trong “Kinh Di Đà”: không thể dùng chút ít thiện căn, phước đức, nhân duyên. Ở chỗ kia (tức Kinh Di Đà) là để được sanh về Tịnh Độ; còn ở chỗ chúng ta đây “không thể dùng chút ít thiện căn, phước đức, nhân duyên”, là để quý vị có thể nghe giảng về “Kim Cang Bát-nhã”. Nếu như quý vị có thiện căn, phước đức, nhân duyên mỏng ít, thì sẽ không thể nghe được kinh này.

Mọi người hãy suy nghĩ thật kỹ xem, hàng xóm xung quanh giảng đường của chúng ta có biết bao nhiêu người, vì sao họ lại không đến nghe? Là vì họ không có cái thiện căn, phước đức, nhân duyên này. Còn quý vị thì lại từ nơi rất xa xôi đến đây để nghe kinh, còn họ ở ngay sát vách cũng không chịu đến. Thiện căn, phước đức, nhân duyên không đầy đủ, thì một chút cũng không thể gượng ép được.

Phật ở trong kinh này đã nói rất rõ ràng, [thiện căn của quý vị] chẳng phải chỉ được gieo trồng ở chỗ một Đức Phật, hai Đức Phật, ba Đức Phật, năm Đức Phật, mà từ vô lượng kiếp đến nay, thiện căn đã vô cùng sâu dày. Cho nên bản thân chúng ta phải thể hội được ý nghĩa này, thấu hiểu được chân tướng sự thật, thừa nhận rằng chính mình quả thật có thiện căn phước đức sâu dày nên hôm nay mới gặp được cơ duyên này.

Điểm then chốt trong buổi giảng hôm nay chính là nằm ở câu tiếp theo đây: **chung thủy bất nghịch** (*trước sau không trái nghịch*). Hôm nay chúng ta nghe được kinh này là một sự khởi đầu; trong một đời này phải có khả năng duy trì, trong toàn bộ đời sống của chúng ta phải y giáo phụng hành, tuyệt đối không làm trái, đây chính là “tín tâm bất nghịch” (*niềm tin không lui sụt*). Phát cái tâm như vậy, phát cái nguyện như vậy, như ở phần trước đã giảng, ba loại Bồ-đề tâm của quý vị liền được viên mãn; trực tâm, thâm tâm, đại bi tâm đều được viên mãn.

Đảm đương gánh vác, là phải tự mình gánh vác lấy trách nhiệm tiếp nối huệ mạng của chư Phật, hoằng pháp lợi sanh, chúng ta phải làm thật!

Người làm được như vậy quyết định sẽ đắc Vô Thượng Bồ-đề. Giảng cư sĩ ở trong phần giảng nghĩa kinh này đã khuyên gắng chúng ta, chân chánh làm như vậy, rồi đem tất cả công đức hồi hướng cầu sanh Tịnh Độ, thì quyết định sẽ được vãng sanh; chẳng những được vãng sanh, mà còn vãng sanh ở phẩm vị cao.